

مراکز همسریابی گسترش می‌یابد

آیین‌نامه ایجاد مراکز مشاوره ازدواج به هیات دولت ارسال شد

کتابیون مصری / گروه جامعه

وزارتخانه ارسال کردیم که اعلام شد در وزارتخانه مورد موافقت قرار گرفته است.

به گفته این مسوول، در حال حاضر برخی از این موسسات به طور حضوری و برخی غیر حضوری فعالیت می‌کنند. علاوه بر جوانان در سن ازدواج به افرادی که به هر دلیلی همسرشان را از دست

با وجودی که قانون تسهیل ازدواج جوانان عمسال است که در راه دولت و مجلس، سرگردان مانده است، اما دولت قصد دارد با توسعه مراکز رسمی همسریابی در قالب این قانون از یک سو به کاهش ازدواج‌های اینترنتی و از سوی دیگر به افزایش میزان ازدواج کمک کند.

سیدباقر پیشنمازی، معاون فرهنگی و تربیتی وزارت ورزش و جوانان دیروز در این خصوص از صدور بدون محدودیت مجوز برای توسعه مراکز رسمی همسرگزینی و مشاوره ازدواج خبر داد و به خبرگزاری مهر گفت: وزارت ورزش و جوانان، آیین‌نامه ایجاد مراکز رسمی و تخصصی ازدواج را نهایی و برای تصویب به هیات دولت ارسال کرده است.

وی با اشاره به مفاد ماده ۴۳ قانون برنامه پنجم توسعه مبنی بر این که «هرگونه صدور مجوز برای مراکز مشاوره منوط به تسهیل ازدواج جوانان نیازمند مصوبه هیات وزیران است» توضیح داد: آیین‌نامه این ماده را تنظیم کرده‌ایم و ۱۵ آذرماه ۲ طرح و یک آیین‌نامه را برای سطوح بالاتر

دادند نیز خدمات همسرگزینی ارائه می‌شود. بنابراین زنان و مردان می‌توانند از طریق سایت اطلاعات داوطلبان متقابل، همسر همتا و همطر از خود را جستجو و برای ازدواج اقدام کنند. بنابراین خبر، پروانه این مراکز یک‌ساله است، اما مدل سطح‌بندی را پیش‌بینی کردیم

ادامه در صفحه ۱۷

مراکز همسریابی گسترش می‌یابد

یک استاد دانشگاه: مراکزی که بتوانند خودشناسی افراد را نسبت به ازدواج افزایش دهند برای جوانان لازم است

ادامه از صفحه اول

که اگر مرکزی ۲ سال پشت سر هم سطح یک را بیاورد به آن پروانه دائم داده شود و همچنین شرایط رقابتی را فراهم کرده‌ایم که مراکز به استانداردها پایبند باشند. بنابر اعلام سازمان ثبت احوال کشور، در ۶ ماهه اول سال ۹۰ تعداد ۶۹۲ هزار و یک واقعه طلاق ثبت شده که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۵/۴ درصد افزایش یافته است. با توجه به این آمارها، توسعه مراکز همسرگزینی و مشاوره ازدواج در حالی به عنوان راهکار کاهش طلاق و ازدواج‌های غیرعقلانی عنوان شده است که پیش از این شمار مراکز مجاز همسریابی نسبت به تقاضا برای استفاده از این مراکز بسیار اندک بود. تا سال‌های اخیر نزدیک به ۴۰ پایگاه اینترنتی همسرایی در کنار تنها ۲ بنگاه همسریابی بدون داشتن مجوز فعال بوده که بیشترین متقاضیان آنها نیز زنان گزارش شده‌اند.

■ مراکزی برای پیدا کردن همسر مناسب

هر چند پیدا کردن همسر از طریق پایگاه‌های اینترنتی یا مراکز حضوری در برخی کشورها به شیوه‌ای رایج تبدیل شده، اما در کشور ما سابقه طولانی ندارد؛ سال گذشته در چنین روزهایی مهرداد بذرپاش، رئیس سابق سازمان ادغام شده جوانان از ارائه طرح تاسیس مراکز همسرگزینی به دولت خبر داد. از سوی دیگر شبکه شفا به عنوان مجموعه‌ای از مراکز غیردولتی به عنوان مسوول ارائه خدمات مشاوره ازدواج از سوی دولت به رسمیت شناخته شد؛ اما با تضعیف سازمان ملی جوانان و دغدغه ادغام آن با سازمان تربیت بدنی و تشکیل وزارت ورزش و جوانان، طرح‌های این سازمان برای ترویج ازدواج مانند قانون تسهیل ازدواج، ارائه گواهینامه ازدواج، ۱۰ برابر شدن وام ازدواج کارکنان دولت و... اجرا نشده رها شد.

در حال حاضر در سایه قانون تسهیل ازدواج یا همان قانونی که ۶ سال از انتظار برای اجرای آن زمان گذشته، بنگاه‌ها یا مراکز همسریابی در سیاست کلان دولت جاباز کرده‌اند تا به رشد آمار طلاق بویژه در خانواده‌هایی با عمر کمتر از ۵ سال خاتمه دهند.

علیرضا عصاریا، معاون سابق فرهنگی اجتماعی سازمان ملی جوانان درباره ضرورت راهاندازی مراکز همسریابی در جامعه می‌گوید: «کشور ما ۱۵ میلیون جوان در آستانه ازدواج دارد که رزگ خطری برای مسوولان محسوب می‌شود.» به گفته او این مراکز باید در دانشگاه‌ها تاسیس شود. او توضیح می‌دهد: «دانشگاهیان بویژه استادان دانشگاه باید قانون‌هایی تشکیل دهند که در انتخاب همسر به جوانان کمک کند. استادان نیز باید الگوهای همسرگزینی نظام‌یافته را در دانشگاه‌ها تعریف کنند تا جوانان با ورود به دانشگاه بتوانند همسر مورد علاقه خود را انتخاب کنند.»

عصارنیا با اشاره به این که تعداد مراکز مجاز همسرگزینی ازدواج در کشور بسیار اندک است، تاکید می‌کند: «متأسفانه هنوز نسبت به تاسیس مراکز همسرگزینی بسیار سطحی نگاه می‌کنیم. البته تعداد مؤسسه‌های همسرگزینی در کشور بسیار اندک است و هنوز فرهنگ مراجعه به این مراکز و استفاده از آن برای جوانان و خانواده‌های آنان

درونی نشده است.»

غلامرضا قاسمی، روان‌شناس و استاد دانشگاه نیز درباره مراکز همسرگزینی ازدواج در جامعه می‌گوید: «مطمئناً مراکزی که بتوانند خودشناسی افراد را نسبت به ازدواج افزایش دهند برای جوانان لازم است، اما باید توجه داشته باشیم این مراکز نباید دخالتی در تشخیص جوانان در آستانه ازدواج داشته باشند.» وی اضافه می‌کند: «در برخی مواقع شاهد هستیم که این مراکز، عکس، آدرس و تلفن اشخاص را می‌گیرند و با فرد متقاضی آشنا می‌کنند که این موضوع به لحاظ روان‌شناسی صحیح نیست. حتی بعضاً دیده می‌شود که مراکز همسرگزینی به صورت غیر تخصصی فقط دختر و پسر را با هم آشنا می‌کنند و خانواده‌ها را در جریان نمی‌گذارند. مراکز همسرگزینی باید در چارچوب فرهنگ اسلامی کشور فعالیت کنند. اطلاعات افراد باید در اختیار خانواده‌ها قرار گیرد و خانواده‌ها باید در جریان آشنایی دختر و پسر خود باشند.»

رویا کمالی، مشاور و مربی تربیتی در دوره متوسطه در این باره نگاه ویژه‌ای دارد و توضیح می‌دهد: «به نظر من تاسیس مراکزی امن برای معرفی جوانان به هم و حتی آشنایی خانواده‌هایی که جوانان در سن ازدواج دارند بسیار مفید است اما در این باره باید فرهنگسازی کرد.» به عقیده او،

در حال حاضر وجود شبکه‌های اجتماعی در اینترنت، بلوتوث و پیامک و... نحوه آشنایی جوانان را از حالت سنتی خارج کرده، باید واقعیت‌ها را پذیرفت. این مراکز می‌توانند چتری برای آشنایی جوانان مجرد و نظارت بر آنان باشند.» اما همه نسبت به این مراکز خوشبین نیستند؛ به گفته برخی جوانان مراجعه‌کننده به این مراکز، هنوز شمار دخترانی که حاضر به ثبت‌نام در این سایت‌ها و مراکزند، به دلیل محدودیت‌های بیشتر برای ارتباط برقرار کردن با پسران، تقریباً ۳ برابر پسران است و معمولاً پسران به این نحوه آشنایی چندان خوشبین نیستند.

چندی قبل غلامعلی افروز، روان‌شناس در گفت‌وگو با خبرگزاری شهر، باردهایت مراکز همسریابی توضیح داد: به هیچ‌وجه اعتقادی به این سیستم برای معرفی دخترها و پسرها برای ازدواج با هم ندارم و آن را باطل می‌دانم. وی افزود: پیامبر اکرم (ص) فرمودند: پرصواب‌ترین واسطه‌گری در گستره حیات، واسطه شدن برای امر ازدواج دختر و پسر است؛ اما مراکزی که در این رابطه تحت عنوان همسریابی رونق گرفته، بیشتر به دنبال انگیزه‌های مال‌اندوزی و تبلیغات خود هستند که متأسفانه برخی افراد را دچار سرخوردگی شدید کرده‌اند. به گفته وی، درخصوص چت‌روم‌ها تاکید می‌کنیم که این فضاها امن نیستند و

آسیب‌ها و پیامدهای بعدی برای فرد و خانواده و جامعه به همراه داشته است.

سیما کریمیان، مشاور خانواده نیز نظر مشابهی دارد و می‌گوید: متأسفانه تجربه نشان داده که در برخی موارد مردانی به این مراکز مراجعه می‌کنند که همسر دارند یا افرادی برای سوءاستفاده با مشخصات جعلی وارد مراکز می‌شوند، پس باید با نظارت دولت، استانداردهای مراکز همسرگزینی بالا باشد و در صورت تخلف با آنها برخورد شود.

به هر حال، دولت بزودی برای بود یا نبود مراکز همسرگزینی و تعیین استانداردهای آن تصمیم می‌گیرد، منتهی برای جلب اعتماد مردم به برنامه‌ریزی نیاز است. متأسفانه از نتایج اجرای آزمایشی طرح در ۴ استان اطلاعاتی در دست نیست، اما از آنجایی که فعالیت بدون مجوز بنگاه‌ها و رشد آنان به بدبینی اجتماعی منجر شده، توجه به فرهنگسازی و نظارت بر آنان ضروری است. از سوی دیگر، تغییر سبک زندگی، کاهش ارتباطات اجتماعی و ورود فناوری‌های روز به جامعه موجب شده است تا کارشناسان توصیه کنند جامعه ایران نیز در کنار شیوه سنتی ازدواج، به شیوه‌های مدرن نیز روی آورد، اما چنین کاری البته باید با حفظ شرایط و ویژگی‌های فرهنگی جامعه صورت گیرد.